

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

63. EVFOLYAM

1948

TARTALOMJEGYZÉK

A

(Adózás) Az összetartás eredménye — Erdélyi Imre — — — —	89
A méhészek adózása a Szovjetunió- ban — Keresztes József — — —	281
Módosították az Adótörvényt — —	101
Adózása, A méhészetek — dr. Su- ceava Ioan — — — —	47
Adója, A méhészet, — dr. Erszényes Samu — — — —	183
Álanyákról, Tévedések a petéző dol- gózó méhekről — Örösi Pál Zoltán	263
Alapozzuk méhészetünket a mező- gazdaságra — Csákány Zsigmond	260
Allategészségügyi törvény rendelke- zései a méhek fertőző betegségeiről — Szeghő Dénes — — — —	125
Alumínium léppel kísérletezzünk — dr. Szövérdi Ferenc — — — —	144
Beszámoló az akácról — Békeffy Sándor — — — —	123
Aktakapcsoló a méhészetben — Szabó Károly — — — —	68
(Anya) Melyiket szeressem? — Szócs Sándor — — — —	114
(Anya) Melyiket szeressem? — Schütz János és —y —r. — — —	184
Mennyit petézik az anya? — Szócs Sándor — — — —	122
Anyák megjelölése — Ferencz Árpád	165
Anya mesterséges megtermékenyíté- se — dr. Szövérdi Ferenc — — —	152
Anyanevelés — vérfrissítés — Sztar- rek Károly — — — —	156
Lehet-e késő ősszel anyát nevelni? — Krejcsi Ferenc — — — —	280
(Anyából kettő) Érdekes eset — Sztar- rek Károly — — — —	219

Gyors anyásítás, (Snelgrove-féle) —	
Csikós Tibor — — — —	176
Anyásítás — Britt István — — — —	108

B

(Baltacim) Egy alig ismert mézelőnö- vényről — Orszigethi Lajos — — —	213
Beszámoló — Sztarek Károly — — —	162
Bihari hírek — Békeffy Sándor — — —	190
Biharmegyei beszámoló — —y —r.	234

C

Cinke nem hibás — Piller Dezső — — —	12
Cinke nem hibás — Balogh Lajos — — —	58

D

Dicséretnél többet ér a tett — Sztar- rek Károly — — — —	218
---	-----

E

Édescirok préselése és a ciroklé be- sűrítése — dr. Szövérdi Ferenc — — —	7
Védekezünk az egér ellen — Mócsy István — — — —	279
Ne siessük el a gyenge családok egyesítését — Faluba Zoltán — — —	91
Első szárnypróbálgatások — Beke Klára — — — —	118
Enyvezés — Krajner Gyula — — — —	119

F

Milyen kaptárban indul meg előbb a fiásítás? — Tamaskó József — — —	19
Fogas kérdés — Töprengő méhész — — —	122
A fokozott munkakedv — Szócs Sán- dor — — — —	107
Füstölőszer, Dohánypótló — Szabó K.	78

Gy

Gyapotvirág porával, A méhek ete- tése — <i>Keresztes József</i> — — —	224
Gyógyítja-e a reumát méhszúrás? — <i>dr. Bruck Ottó</i> — — —	214
Gyümölcsstermesztés és a méh — <i>Kratochwill Arthur</i> — — —	117

H

Hírek a Fekete Körös völgyéből — <i>Ferencz Árpád</i> — — —	177
Hárs mézeléséről — <i>Vend Sistek</i> — —	95
Használt régi lép felfrissítése — <i>Ke- resztes József</i> — — —	186
Helyreigazítás — <i>Stief József</i> — —	15
A hivatástudat — <i>dr. Makkay D.</i> — —	120
Hol jobb? — <i>Kratochwill Arthur</i> — —	109
Humor — <i>Kaba</i> — — —	58, 248

I

Ilona néni receptjeiből — — —	258, 260
Ismétlés a tudás szülőanyja — <i>Sikó Gergely</i> — — —	243
Italok, Mézes — <i>Balogh György</i> — —	211
Italok, Údító — <i>Bikfalvy Ferenc</i> — —	151
Itatás — <i>Botskor József</i> — — —	62
Itatási gondok — <i>Zsigmond Imre</i> — —	26
Itatási gondok — <i>Köntzei Mária</i> — —	39
Itatási gondok — <i>Britt István, Gagy Albert, Fánta Károly</i> — — —	67
Jó volt bevinni — <i>Ferencz Árpád</i> — —	51

K

Kas átszabása — <i>Alzner Oszkár</i> — —	42
Kashoz, Miért ragaszkodunk a — <i>Sala József</i> — — —	81
Kasok népét, Mentsük meg a — <i>Fa- luba Zoltán</i> — — —	200
Kas őszi áttelepítése — <i>Krejcsi F.</i> — —	278
Karácsony — <i>Román Viktor</i> — — —	259
Kaptárok — <i>Schürtz János</i> — — —	94
Kaptárak — <i>Váradi Béla</i> — — —	40
Kaptár, A bundás (köpenyes) — <i>dr. Szövérdi Ferenc</i> — — —	59
—, — az ajándék raj részére, Miért kértem bundás — <i>Fodor Kálmán</i> — —	150
—, — Dugat-féle többnyás felhő- karcoló kaptár — <i>dr. Derzsi Ernő</i> — —	153
—, — köpenyesre való elrendezése, A fekvő — <i>Tamskó József</i> — — —	203
—, — Rakodó a többtermelés szolgál- latában — <i>Gruber Antal</i> — — —	93
—, — A romániai egységes rakodó — <i>dr. Szövérdi Ferenc</i> — — —	136

Kaptár, X lábú — <i>dr. Györke Árpád</i> — —	187
Kaptár, Csuklós választódeszka — <i>Balogh Árpád</i> — — —	275
Kaptár tetők javítására, Olcsó anyag a — <i>Faluba Zoltán</i> — — —	280
Kaptárak, Felül — hátul — <i>Kolos V.</i> — —	78
Kaptárak, Mit szólnak hozzá? — <i>László József</i> — — —	78
Kaptártisztító lapátocska — <i>Szabó K.</i> — —	58
Katona Sándor — — — — —	255
Kedves méhésztestvérek — <i>Biró D.</i> — —	44
Kerethálózat beolvasztása villannyal — a — <i>j</i> — — —	178
Keretkérdés, Kaptárkérdés — <i>Béky Albert</i> — — —	239
Keretméret egységesítése — <i>Várady Béla</i> — — —	64
Kezdőknek, Levél a — <i>Ábrán József</i> — —	134
Kisméhészet tavalyi eredményéről, Összinté beszámoló egy — <i>Faluba Z.</i> — —	83
Komoly felhívás — — — — —	287
Költésrohadás ellen, Harcoljunk a — <i>dr. Szövérdi Ferenc</i> — — —	97
Költésrohadás, vagy csak kihült a fiastit — <i>Róna Jenő</i> — — —	28
Költésrohadás, vagy csak kihült fia- sítás — <i>Róna Jenő</i> — — —	51
Kölyök családok teletetése, — <i>Art.</i> — —	210
Könyvismertetés — — — — —	291
Közgyűlésünk — — — — —	45
Közösségi méhészet jóvedelmezősége a Káspi-tó partján — <i>Faluba Z.</i> — —	235
Kremnitzkiné sz. Fröhlich Ilonát — —	258

L

Lehetséges-e? — <i>Britt István</i> — — —	135
Lépek építését, Fokozzuk a <i>Sisikin és Keresztes József</i> — — —	234
Lépek osztályozása. — — — — —	21
Levél Gyerővásárhelyre — <i>dr. Szö- vérdi Ferenc</i> — — —	5

M

Magyarország méhészete a háború után — <i>Zilahy Sándor</i> — — —	6
Mezőgazdasági terv, A négyéves — — —	2
Méhek teli élete — — — — —	237
Méhek életéből, Érdekes adatok a — <i>Drahovszky József</i> — — —	277
Méhek életereje — <i>Köntzei Mária</i> — —	115
Méhek etetése cukorral, A — <i>Örösi Pál Zoltán</i> — — —	197
Méhek fejlődésének ideje, A — <i>Örösi Pál Zoltán</i> — — —	113
Méhek kényelme — <i>Katona Sándor</i> — —	8
Méhekkel való bánásmód, A — <i>Stief Ottó</i> — — —	269
Méhetető cukor kiosztása, A tavaszi — —	49
Méhetető cukrot osztunk — — —	163

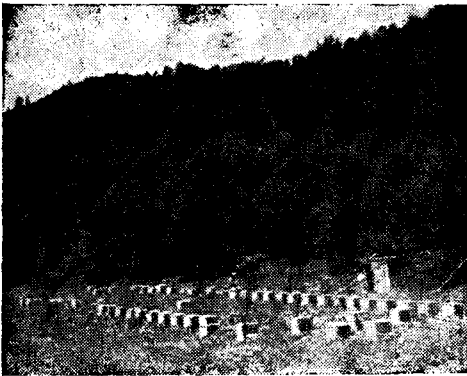
Íavaszi elnevezés — Szöcs S.	142
Télelés feltételei a Szovjetúnióban	
— Szabó Károly — — — —	227
Téleljük be a méheket, Most — —	174
Téglutóra, Fokozottabb figyelem a —	
Zilahy Sándor — — — —	18
Tennivaló, Februári — Katsó Sámuel	29
Tennivaló, Márciusi — Katsó Sámuel	36
Tennivaló, Áprilisi — Krejcsi Ferenc	73
Tennivaló, Májusi — — — —	102
Tennivaló, Júniusi — dr. Szövérdi F.	129
Tennivaló, Aug.—szeptemberi dr. Szövérdi Ferenc	185
Tennivaló, Júliusi — dr. Szövérdi F.	155
Tennivaló, Októberi — Csikos Tibor	216
Tennivaló, Novemberi — Csikó Tibor	251
Tennivaló, Decemberi — Takács Menyhért	285
Továbbképző tanfolyamunk iránt,	
Óriási érdeklődés — — — —	13. 30
Több munkatársat — — — —	1
Több tisztességet — — — —	201

U

Új utak — Bende Béla — — —	35
----------------------------	----

V

(Vándorlás). Mindent a maga idejében — Sala József — — — —	23
(Vándorlás). Jól sikerült költözködés — Schürtz János — — — —	164
Vándorlásunk a fülei havasra — Tóth István — — — —	283
Vádortanyán, — Megfigyelések a — Sebestyén Pál — — — —	124
Vádortanyán, Megfigyelések a — Katsó Sámuel — — — —	215
Vándorolni, Erdemes-e — — — —	182
Vastag mézkeszortut, — Duzicska A.	224
Vasuti szállítása, Méhek — dr. Bruck Ottó — — — —	106
Viasz fertőtlenítése és feldolgozása, Olcsóbb lett a — — — —	103
(Viaszvaszon a kaptárra) Egyszerű és nagyszerű — Soltész Gyula — — — —	222
Virágpor jelentősége tavasszal, A — Tamaskó József — — — —	65
Virágpor, A nagyhozam egyik nyíftja a — dr. Szövérdi Ferenc — — — —	148
Virágport a méhek, Fogyasztanak-e télen — Neciu Demeter — — — —	2
Visszazálló méhek megmentése, — Király Ferenc — — — —	112
Víz szerepe a méheknél — Mócsi I.	38

MÉZELVÉTEL A VÁNDORTANYÁN
Képünkön Bodoky László az NB kaptárra szerelhető seprőgaratba rázza a méheket. Mellette Alzner Oszkár segít. A léphordó ládába rakja a mézeslépet.

1948 A VÁNDORLÁS ÉVE VOLT.
Képünkön Bodoky László szászvárosi méhésztstevérünk vándorméhészetét mutatjuk be a szovétai „Tekenős“-völgyben. Összesen 64 kaptár látható NB vándorkaptárban.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

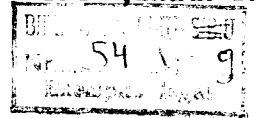
AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ-EGYESÜLET SZAKLAPJA

63. évfolyam

1. szám

1948 január 1.

Tanuljunk a méhektől

A méhek minden csepp mézet a fészekbe helyeznek el. A méhesalád központjába, ahol a jólétüket fenntartó anya működik. Azért történik ez így, mert a méhek nagyon jól tudják, hogy ha szerteszt raknak, a kaptár fenekére, oldalára, vagy a keretlécekre, a darazsak és a hangyák hamar elhordanák, de egy-kettőre a rablás is kitörhetne, aminek irtózatos háború, verekedés lenne a következménye. Tehát káros munkát nem végeznek.

A méhészek sajnos nem így tesznek, mert úgy vélik, hogy jobban értenek ehhez a munkához, mint a méh társadalma. Még sokan hiányoznak az EME tagjai sorából.

A méhészek 90%-a — tehát túlnyomó többsége — szegény ember. A méhészkedést csak mellékfoglalkozásként űzi, hogy megélhetését a napi rendszeres munkája után, tehát a szabad idejében való foglalkozással könnyebb tegye. Vannak, akik öregségükre, vagy rokkantságukra számítva, hozzáfognak idejében ehhez a szívet, lelket nemesítő népi foglalkozáshoz és 15–20 év alatti, a szabad idejükben, 15–20 családos méhészetet állítanak fel, bizony nagyon sokan nehéző áldozatok árán.

Nekünk, erdélyi magyar méhészeknek a Méhészeti Közlöny, ez az egyetlen magyar nyelvű szaklap áll rendelkezésünkre, melyből tudásunkat gyarapíthatjuk s amelyet úgy tekinthetünk, mint a méhek a fészkeiket és a fészekbe a méhanyát. Tudjuk, hogy pénzbeli támogatásra lenne szükség ahhoz, hogy igényeinknek megfelelő pontossággal és

terjedelemben megjelenhessen. De tudjuk azt is, hogy a méhek táplálják anyjukat azért, hogy pontosan végezhesse fontos feladatát.

Most kedves méhésztestvéreink, ismerősök és ismeretlenek, gondolkozzatok! Vajjon mit kellene tenni? Kérdezzük meg a méhektől, hogy ők hogy eszelkednének? Ha úgy eszelkszünk mi is, mint ők, akkor szeretett közlönyünk magas színvonalban és havonként jelenik majd meg 16 oldalas terjedelemmel.

Fizessük be még januárban a 300 lejes évi tagdíjat!

Marosvásárhely.

—salak.

Több munkatársat

A Méhészeti Közlönynek minden méhésztestvérünk munkatársa lehet. Sőt, az a kívánatos, hogy minél többen küldjenek be szakeikket, vagy a megjelent közleményeinkhez szóljanak hozzá.

Felkérjük ezért a nagy gyakorlattal rendelkező méhésztestvéreinket, hogy írják le a jól bevált eljárásukat a többiek okulására. Mindössze az a kívánásunk, hogy igyekezzenek mondani valójukat minél tömörebben összefoglalni és közölni, legyen időszzerű. Az nem baj, ha valaki nehezebben ír s talán nem olyan szabatosan. Írását szívesen kijavítjuk, hiszen gépirásban küldjük le a nyomdába. A legfontosabb a tartalom, az, hogy az írásnak magva legyen. A gyakorlat kincseket ér, különösen napjainkban. Tanítsuk egymást, mert az EME kebelében mindnyájan egy nagy családot alkotunk.

Fogyasztanak-e télen virágot a méhek?

A téli kényszerű tétlenség időszakában, mint ismeretes, 6—7 hónapig sem úritkeznek a méhek. Ennek legfőbb oka kétségtelenül az, hogy a méhek téli tápláléka — a méz — csaknem teljes egészében felszívódik. Elenyészően csekély az a mennyiség, ami bélsár alakjában visszamarad és a vastagbél hályogalakú kiképzésében felgyülemlik.

Teljesen megváltozna azonban a helyzet, ha a méhek külön virágot is fogyasztanának. A virágot tudva-lévően kis burok veszi körül. *Ez a burok-rész pedig emészthetetlen.* Mikroszkópi-kus vizsgálatok bizonyítják ezt.

A méhek szájrészei ugyanis nem alkalmasak, hogy ezt megrágják, apróra megőröljék. *Még a lenyelt virágot is emésztetlenül megy keresztül a méh gyomrán, ha történetesen a burok-része nincsen felszaggatva. Ez is növelné a bélsár mennyiségét.*

Ezek után kétségtelen, hogy a méhek télen *külön nem fogyasztanak virágot, vagy ha mégis kénytelenek azzal táplálkozni — időnkelőtte — túlsok bélsár gyülemlik össze és ha nem tudnak ki-repülni, a kaptárban kénytelenek ürítkezni. Tehát a téli virágorfogyasztás hasmenéshez vezet.*

De nincs is szükségük a tél folyamán virágorra. Télen csak a meleg fenntar-tása fontos. *A meleget pedig cukorból — a mézben lévő édességből — fejlesztik a méhek.* A virágor legfontosabb táprése a fehérje és erre a tél folyamán csak elenyészően csekély mértékben van szükségük. Ezt valószínűen a teelő méh testében újabban felfedezett zsír- és fehérjetestecskékből — Örosi Pál által „szalonnarétetnek“ elkeresztelt — fel-halmozott anyagból pótolják.

Gyakorlati tapasztalatunk is bizonyítja ezt a tényt. *A kései dobrajok például tiszta mézen vagy feletetett cukron — minden virágor nélkül — kifogástalan-mul kitelelnek.*

Ha a méhek a virágot is téli ele-ségül szánják, úgy valószínűen azt is — a mézhez hasonlóan — *a téli fészük*

fölött halmozniák föl. Ezzel szemben azt látjuk, hogy azt a fészek két zárólépjén, tehát *két oldalt helyezik el.* Ez azt bizo-nyítja, hogy nem a teelő méheknek, ha-nem a megindulófiasításnak van szük-sége a virágorra.

Gyökeresen megváltozik a helyzet ta-vasszal, a fiasítás megindultával. *A dajkaméhek már sok-sok virágot fo-gyasztanak.* Hiszen ez a fehérjedús anyag nélkülözhetetlen alkatrésze a táp-nyálnak vagy méhtejnek.

Az a nézet tehát, hogy ha a méhek virágorral bőven vannak betelelve, ke-vesebb mézet fogyasztanak — *téves.* Sőt, mindenkit arra intünk, hogy a fészek középpontjába *ne* helyezzen télire virá-goros lépet, mert *ezzel a hasmenés fel-léptét segitné elő.*

Kolozsvár.

Neciu Demeter
EME alelnök.

A négyéves mezőgazdasági terv

Mint ismeretes, dr. Săvulescu Traján földművelésügyi miniszter egy nagyszabású négyéves mezőgazdaságfejlesztő terv körvonalait ismertette az országgyűlés előtt. A terv részletes kidolgozá-sa most van folyamatban s mintegy 9 és félmilliárd lejt óhajtanak e célból beruházni.

Egyesületünk a Romániai Magyar Népi Szövetség parlamenti csoportja útján értesült a terv részleteiről és azon-nal hozzálatott javaslatának elkészítésé-hez, melyben vázolja a méhészet — mezőgazdaságunk e hasznos ágazatának — fejlesztését szolgáló állami feladatokat. Javaslatunkat Bende Béla országgyűlési képviselő, az EME ig. vál. tagja útján terjesztjük a kormány elé.

A négyéves terv képviselőházi vitája valószínűen csak január hó 20-a után kezdődik. Az EME méhészeti tovább-képző tanfolyamán részletesen ismertet-jük javaslatunkat, hogy ahhoz méhésztársadalmunk is hozzászólhasson. Kér-jük méhésztestvéreinket, hogy gondol-kozzanak a kérdésről és értékes javas-lataikkal bővítsék ki előterjesztésünket.

Házi műlépöntés

Időszerűnek tartom a műlépöntés leg-egyszerűbb módját leírni, illetve ezen ismeretek felfrissítését, mert Istennek hála, a különböző kísérletek a cement és más anyagból készült műlépprések előállítására mind jobb eredményt adnak és ezáltal méhésztestvéreink hovatöbb többen készíthetik el — házilag — műlépszükségletüket.

A VIASZ TISZTÍTÁSA

A műlépöntést megelőzi a viasz előkészítése az öntéshez. A tömbviaszt, akár mi olvasztottuk azt, akár úgy szereztük be, mindenesetre *ajánlatos még egyszer megtisztítani.*

Erre a célra egy megfelelő zománcos fazekat veszünk (vasfazék nem jó, mert szürke lesz a viasz), három-négy ujnyi lágy (tehát nem meszes vagy vasas) eső- vagy folyóvizet öntünk az aljába (a kolozsváriak használhatnak vezetékvizet) és behelyezve a viasztömböket, addig forraljuk, míg teljesen felolvad. Fapálcával felkavarva az edény tartalmát, meg is győződünk róla, hogy az olvadás tökéletes-e? Ezután kiválasztunk egy olyan helyet, ahol az edényt úgy helyezhetjük el, hogy 24 óráig *zavartalanul pihenhessen.* Arra is figyelünk, hogy ne kerüljön az edény olyan deszkára, mely a rajta levő járás folytán mozogna, de olyan tárgy mellé se tegyünk, mely mozgásában az edényhez ütődhetne. Az edény aljának pokrócból vagy más hasonló melegtartó anyagból ágyat készítünk, ezt papírral letakarjuk és a fazekat — miután a megolvadt viasz tetejéről a habot s az esetleg felszínen uszkáló szennyet leszedtük — lefedve, az előkészített fészekbe helyezzük és felülről, oldalról is jól bebugyoláljuk. (Olyanforma művelet ez, amit háziasszonyaink dunsztolásnak neveznek.)

Minégy 24 óra alatt a viasz lassan kihűl. A meleg megőrzésével a lehűlés lassú, a mozgást is a minimumra csökkentettük s így a még benne levő összes idegen anyagok szépen leszállnak. Alól

külön réteget képeznek, amit onnan egy kanállal könnyen lekaparhatunk. Az ülepített viasz most már teljesen tiszta.

FERTŐTLENÍTÉS

Ha a viasz nem saját méhésztünk egészséges családjaitól származik, vagy éppen beteg családok építményének kiolvasztásából nyertük, *fertőtlenítenünk* kell. Legjobb fertőtlenítő a magasnyomású gőzsírátlanító, de magunk is megközelíthetjük annak működését a viasz hevítésével.

Elővesszük újból a viaszos edényeinket s a már megtisztított viaszt feltördelve *teljesen vízmentesen* tesszük a tűzhelyre és addig forraljuk, míg legalább a 130—140 Celsius fokot elérjük. Ezen a magas hőfokon — huzamosabb ideig tartva — úgy a költésrothadás bacillusai, mint a többi kórokozói elpusztulnak.

Ilyen magas hőmérsékletet természetesen csak különleges hőmérővel mérhetünk. Ha nincs kéznél ilyen hőmérő, akkor a következők az irányadók: *a viasz 62—64 Celsius fokon olvad, tovább hevítve a viaszban elnyelt kevés víz forrásba hozza a megolvadt viaszt, a forrást a tetején megjelenő hab mutatja. Míg a forrás tart és hab szaporodik, a jolyadék még 100 Celsius fok alatt van.* Addig ugyanis, míg a kevés víz gőzalakban nem távozik el teljesen, nem emelkedik 100 Celsius fok fölé, mert az edény alján képződő vízgőz kilökné a viaszt az edényből, vagyis kifutna. *Legyünk ezért óvatosak, lassan hevítsük, mert ha megtörténik, komoly veszéllyel jár.* Óvatosságból tanácsos úgy választani az edényt, vagy csak annyi viaszt fertőtleníteni egyszerre, hogy az edényből 8—10 cm. szabadon maradjon. Tehát ne legyen tele. Így helyet biztosítunk a habképződésnek és a *kifutás veszélye is kevesebb.*

Tovább forralva a viaszt, a folyadék tetejére felgyülemlt hab apadni kezd és minél tovább forraljuk, annál jobban apad, míg végül teljesen eltűnik. Ha a

viasz már nem buzog, felülete egészen elcsendesedik, elértük a 120—130 Celsius fokot. Ugyanakkor megjelenik a viasz pergelődésének sajátos szaga is.

Ha nincs hőmérőnk, akkor addig hevítjük a viaszt, ameddig a felgyülemlett hab végleg elapad, illetve míg a pergelt viaszszag kezd jelentkezni. *Ez a művelet a víz eltávolításától kb. 20—30 percig tart.* Az edényt a tűztől félretéve, hagyjuk az edényt kihűlni s mikor kb. 30—40 perc múlva 100 Celsius fok alá hűlt (összesen kb. 50—60 percig volt 100 fokon felül), akkor kevés — 5 kg.-hoz 3 deci — vizet adva hozzá, újból felolvasztjuk s az előbb a tisztításnál ismertetett módon kihűtjük.

Ugyeljünk, nehogy még túlforrón öntsük hozzá a vizet, mert ha nem is lenne a tűzön, még akkor is kifutna. A viaszt azért kell megegyszer vízzel felmelegítve lassan lehűteni, hogy a fertőtlenítés közben elvesztett vizet visszanyerhesse. Ez nagyon fontos, mert ha nem nyerné vissza, a mülép törékeny lenne.

A MÜLÉP ÖNTÉSE

Ezekután hozzákezdhetünk a mülép öntéséhez. A viaszt szabályozható gáz-, villany- vagy petróleumfőzőre helyezett románcos edénybe helyezzük (lehet egyszerű vagy kettős falu, közbül vízzel). A viasz olvasztásánál minden 5 kg. után 1—2 deci vizet öntünk. Ha huzamosabb ideig tart az öntés, a vizet pótoljuk. Általában ügyeljünk arra, hogy a viasz magában sohase hevítődjék, mert ez ártana a mülép rugalmasságának. Törékeny, morzsalékos lenne.

Az öntésre használt asztalt vízszintre állítjuk s a mülépprés, különösen ha az a szokványos Rietsche tálcás öntvény, nem közvetlenül az asztal falapjára heieyezzük, hanem egy teljesen vízszintes síma vastag üveg, márvány, kő- vagy eternitlapra, amit előbb egy vízben jól megáztatott vászondarabbal letakarunk.

A viaszmerésre olyan nagyságú románcos merőkanalat használjunk, hogy annak tartalma egyszerre ellepje a tálcánk alját.

Mielőtt a folyékony, kb. 70—80 Celsius fokra hevített viaszt a mülépprésbe öntenénk, választóvizet öntünk a tálcába, hogy a viasz elváljon annak falától.

A legegyszerűbb választóvíz a következő: egy liter eső-, folyó- vagy vezetékvizhez két darab tyúktojás nagyságú burgonyát apróra reszelünk, miután keményítőtartalma jól kiázott, leszűrjük, hozzákeverünk egy kávéskanálnyi mézet s fél kávéskanálnyi kálszappant. Olyan kenőszappant, amit a szobafestők is használnak. Az oldatból, betöltünk keveset a prés tálcájába, ráeresztjük a felső részt, egyszer-kétszer még megmártjuk, s utána a feles választóvizet visszaszűrjük a folyadékos edénybe. Most a merőkanállal úgy öntünk egy kanálnyi a folyékony viaszból a kinyitott tálcába, hogy az egyszerre egész felületnagyságban szétterüljön, majd hirtelen becsukjuk, de felesleges túlságosan nyomni.

A préseléssel oldalra kiszorított viaszt visszacsorgatjuk a viaszos fazékba. Tompa késsel az időközben megkeményedett viaszt a szélekről levágva, kiemeljük a mülépprés felső részét s a kész mülépet leszedjük róla.

Egyes szakkönyvek azt ajánlják, hogy öntés után az egész prés merítsük hideg vízbe, hogy a müléplap benne lehűljön. Nem tudom, honnan ered ez a téves tanács, de sok kezdő kedvét már elvette. *A hideg müléppréssel ugyanis csak vastag légközfalakat önthetünk.* Minél melegebb a mülépprés, annál vékonyabb lapokat préselhetünk. Természetesen ennek is van határa, de ha túl meleg lenne, inkább várjunk egy kicsit, mint hideg vízben hűtsük.

A kiöntött müléptáblákat nedvesen egymásra helyezzük s csak pár óra múlva, mikor már jól kihültek (a hirtelen lehűtött viasz megedződik s könnyen pattan), szedjük szét s esetleg langyos vízben való fürösztés után újságlapokra vagy vászonra léteregettev kiszáritjuk.

A jól kiszáritott müléptáblákat papírral hézagolva, évek során bármikor használhatjuk.

Kolozsvár.

Peze Imre

Levél Gyecővásárhelyre

Köszönettel vettük nagy körültekintéssel megírt és a mai gyecővásárhelyi helyzetet ismertető levelét. Helyesen írja, hogy a 4—5 holdas törpebirtokosnak méhészettel is kell foglalkoznia ahhoz, hogy jobban megéljen — és abban is igazat adunk, hogy a falunak nagy szüksége van a tanulásra mert sok helyen elmrádottan gazdálkodnak.

A két megállapítás szorosan összefügg. A kevés földdel rendelkező gazdatestvéreinknek a méhészkedéssel megővekedik a birtokuk. A méhek ugyanis nem ismernek birtokhatárt. A méhésznek tehát elég annyi hely, ahová letegy a méheit s máris övé a falu egész határa. Senki sem kifogásolhatja, mert a virágok beporzásával mindenkinek növeli a gyümölcstermését.

A gyecővásárhelyi határt jól ismerem. Alkalmas a méhészkedésre. Tavasszal bőséges virágpont és nektárt adnak a fűzések, később meg a gyümölcsfák, amíg eljön a méhészek nagy aratásának ideje, kinyílnak a mező ezernyi virágai. De a korányári bőséges hordás után is akad gyűjteni való. Újabbán ott is elterjedt a napraforgó és a szántóföldi takarmánynövények is mind nagyobb területet foglalnak el.

Tehát érdemes Gyecővásárhelyen méhészkedni s itt elérkeztünk levelének második részéhez, amelyben azt írja, hogy nagy szükség van a tanulásra. Bizony a méhészettel is úgy állunk, mint a többi foglalatostokodással: „aki nem mestere a munkának, hohérja annak”. A méhészethez is érteni kell, de hozzátehetjük, nem ördögös mesterség. Egy méhészeti tanfolyam, vagy gyakorlottabb méhészeknél egy-két látogatás már megadja az alapismeretet.

Csak a kezdő méhészek piszkálják a landóan a családokat s ezzel gyakran több kárt okoznak, mint hasznot. A gyakorlott jó méhészek már kevesebb, de részletes vizsgálattal is beérik. Mindössze a méhészet egy-két alaptételét tartják szemelőtt:

1. Nagykeretes kaptárban méhészkednek.

2. Gondoskodnak, hogy a családnak mindig fiatal (2 évesnél nem vénebb) anyja legyen.

3. Csak erős családokat tartanak, melyek a beteleléskor legalább 5—6 nagykeret léputcáját takarják.

4. Téltre és a tavaszi fejlődésre bőségesen ellátják a családot mézzel. A mult számunkban Hrancsenkó szovjet állattenyésztő cikkéből láthattuk, hogy a Szovjetunióban 20 kg mézet hagynak családonként. Nálunk is kell ennyi.

5. A tavaszi fejlődést meleg víz itatással, a lépesmész felboronálásával és szójababliszt etetésével serkentik.

Ennyi gondoskodás elegendő is. A többi magától jön. A családok biztosan kitelelnek. Tavasszal a fiatal anya bőségesen petézik s mivel mézüik is van bőven, hatalmas nagy családdá fejlődnek. Sok mézet gyűjtenek s rajt is éresztenek szép számmal. Mézhozamuk a méhlegelőtől — a rendelkezésre álló virágtengertől — és az időjárástól függ. Gyakori a 10—15 kg-os átlaghozam.

Újabbán nagy divat a méhekkal való vándorlás is. Elviszik — akár a juhot — legelni. Ez is kifizetődik, mert a hozamot megkétszerezheti.

Kedves Gazdatestvérem, befejezésül tehát összefoglalhatjuk, hogy a méhészettel érdemes foglalkozni, különösen érdemes a szegényembernek, mert a méhek legelője nincs telekkönyvelve. Eleinte mellékfoglalkozásként üzhetjük, amíg annyira szaporodnak, hogy csak abból éljünk és a kisgazdaság válik mellékjövedelemmé. A tudás pedig szintén nem nagy dolog, mert „gyakorlat teszi az embert mesterré”. Egy tanfolyam s egy félévi gyakorlat átsegít a kezdet nehézségein. Dr. SZÖVERDI FERENC

Lapunk terjedelme és pontos megjelenése

TÖLED IS FÜGG

KÜLDJÉL AZONNAL 300 lejt az EME-nek

Magyarország méhészete a háború után

A magyarországi méhészet háború folyamán elszenvedett nagy veszteségeit a mai napig sem heverte ki. *Elpusztult az állomány több mint 50%-a, amit azóta csak részben tudtak pótolni.*

Az újjászervezéshez azonnal hozzáláttak és a meginduló munka elé léptenyomon tornyosuló nehézségeket leküzdötték, elsősorban a központi irányító szerv egységes, mindent magábanfoglaló, vezetésre irányuló tevékenységének hiányát.

Nagy veszteségei voltak a gödöllői Méhészeti és Méhbiológiai Kutatóintézetnek. A háború után elhagyatottan, kifosztottan és nagyrészen romokban hevert. Méhészete és méhészeti tudományos felszerelése megsemmisült, vagy eltűnt. Az értékes könyvtár, a vizsgálatokhoz szükséges laboratóriumi felszerelés, fényképező és mozifilmkészítő berendezése nagyrészen semmivé lett. Csak az tudhatja igazán mit jelentett ennek az országos viszonylatban is nagynevű, nívós és tevékeny tudományos intézetnek a pusztulása, aki személyes tapasztalatai, vagy a róla szóló leírások, riportok révén ismerte annak tevékenységét és a méhészet érdekében kifejtett tudományos és irányító munkáját.

Igen jelentékeny kárt szenvedett az ország méhlegelő területe, a mézelőfák nagyarányú pusztulása következtében, ami csak évtizedeken át tartó, tervszerű mézelőfatelepipítési munkálatokkal pótolható. *A magyar méhészet főfeltétele, úgyszólván alapja az akác és éppen az akácerdők szenvedtek nagyon sokat a háborús dúlás, különösen pedig az utána következő fajség következtében uralkodó kényszerű fagazdalkodás és tervszerűtlen fakihasztnálás miatt.*

Ezek mind olyan nehézségek, amelyeknek leküzdése tervszerű, kitartó munkát, lelkes, nem lankadó akaratú, a nehézségektől vissza nem riadó méhésztársadalmat és főként jól megszervezett, központi vezetésből elágazó irányítást és összefogást igényel.

Az újjászervezés munkája, hála néhány lelkes, törhetetlen akaratú méhésznek, a hivatalos körök támogatásának

és a kitűnő vezető szakembereknek, szépen megindult és *mondhatni rohamlépésekben halad előre.* Máris olyan eredményeket mutatnak fel, ami csak *elismerést és bámulatot kelthet, a nagyarányú pusztulást véve tekintetbe.*

Gödöllőn *Örösi Pál Zoltán*, az ottani intézet lelkes, tudós tanárának személyes vezetése alatt indult meg az újjáépítés munkája, aki fáradtságot nem ismerve, áldozatkész munkájával már is elérte, hogy a Méhészeti és Méhbiológiai Kutatóintézet ma már nem mutatja a romhalmaz és elhagyatottság képét. Az épületek nagyrészen ki vannak javítva, kezdetét vette a laboratóriumi és oktató munka, azaz megkezdhetette az intézet ismét működését, aminek lehetőségét az illetékes hivatalos körök is igyekeznek támogatni, így azután lehet remélni, hogy megfelelő irányítás és támogatás mellett, a ma még szerény keretek között mozgó munkáját egyre fejlesztheti.

Megindult az egyesületi élet újjászervezésére is az összefogó munka, az OMME élére kormánybiztost neveztek ki, új alapszabályokat készítettek és annak áldásos következményei, reméljük, hamarosan érezhetők lesznek a méhészet fejlődésében. *Zilahy Sándor*

Szövetkezeti méhészetek a Szovjetun óban

Az Ural-hegység környékén még a háború előtt számos szövetkezeti méhészetet alapítottak a Szovjetunió méhészei. Az állam jelentős támogatást nyújtott. A szövetkezetek méhcsaládjainak száma a következő volt: 15 egyenkint 500 családos, 300 egyenkint 200 családos és 400 egyenkint 50 családos, összesen tehát 715 szövetkezet 37.000 méhcsaláddal.

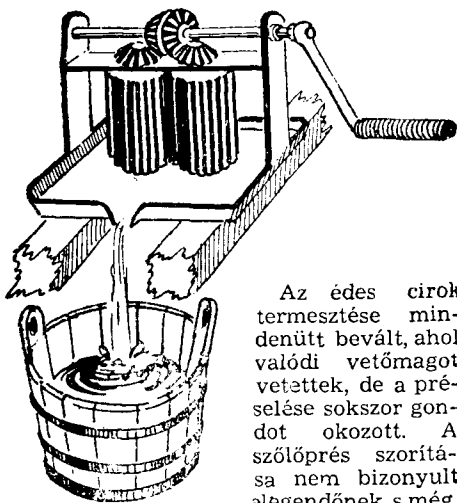
Megalakulásuk után azt a célt tűzték ki maguk elé, hogy a családok számát 166.000-re óhajtják felszaporítani. Ezt a célt könnyen megértjük, ha tekintetbe vesszük azt, hogy a természetes méhlegelőn kívül, mesterséges méhlegelők is fokozzák a méhészetek rentabilitását.

Az utánzás nem tilos, mi is megpróbálhatjuk!

Kolozsvár.

**NECIU DEMETRU
EME alelnök.**

Az édescirok préselése és a ciroklé besűritése

Az édes cirok természetesé mindenütt bevált, ahol valódi vetőmagot vetettek, de a préselése sokszor gondot okozott. A szőlőprés szorítása nem bizonyult elegendőnek s még, ha előbb gőzöltük is, sok cukor maradt vissza a szárban. Legjobb eredményt az olajpréssel értük el, de a nagy nyomás sok idegen, zöld anyagot sajtolt ki.

A napokban örömmel értesültünk, hogy Csonotos János marosvásárhelyi méhésztestvérünk hosszas kísérletezéssel egy olyan prést szerkesztett, amellyel kétszeri áteresztéssel 100 kiló cirokszárból 60 liter levét lehet kinyomni és az egész alkotmány alig nagyobb egy húsvágó gépnél. Teljesítménye óriásinak mondható, mert egy ember naponta 3 rakott szekér szárát préselheti ki — csak győzzék aztán besűriteni a rengeteg ciroklevet.

A gépet kiállította az EMGE marosvásárhelyi kirendeltségénél (Tg.-Mures, Stefan cel Mare-utca 57.) és sokan jártak csodájára. A hosszas leírás helyett közöljük a gép képét és röviden elmondjuk azt, amit ezzel kapcsolatban Csonotos Jánostól megtudtunk.

— A gondolat nem új — mondotta. — Délamerikában jártam és az őserdőkkel körülvelt telepeken mindenről magunk gondoskodtunk. Az édescirok 4—5 méterre nőtt meg (ez nem volt ritkaság nálunk sem) és ilyen hengerprésszel nyomtuk ki a levét. A javát besűritettük s mindenkinek ajánlom az ottan bevált módszert.

— A szár felső végét, a bugával és az utolsó bütőkkel együtt levágjuk, mert ez a rész sósízú, majd megfoszunk a levelektől és levélhüvelytől. Meleg időben azonnal préseljük, hidegben pár napig várhatunk minden kár nélkül. Az itthoni kísér-

leteim szerint 100 kg. szárból, kétszer át-eresztve, e kis masinán 60 liter levét nyerünk, ha idejében aratunk.

— A nyers ciroklé elég savas, ezért szűrés után 10 percre felfőzzük és a tűzről levéve, literenként 1 gram porrártört olajtalan meszet keverünk bele, majd 12 óráig állni hagyjuk. Amikor szépen letisztult, lemerjük a felső nyálkás habját és letöltjük a meszes aljáról, majd lassú tűzön, nagyfelületű edényben sűritjük, míg barnulni nem kezd. Ezután csak úgy tudjuk tovább sűriteni, ha dupla fenekű edényben főzzük tovább. Egy nagyobb edénybe vizet teszünk és ebbe egy kisebbet a ciroklével. Amikor 1/5—1/6-ra lefőzzük, üvegbe tesszük és ledugaszoljuk. Sikerült már olyan világos és áttetsző cirokszörpöt készíteni, mint a rendes virágméz. Természetesen a méz kiváló aromája nélkül.

A méhek tavaszi serkentő etetésére legalább 1/3-ra kell lefőzni és nem szabad túl savasnak lennie. Tehát feltétlenül meszezzük.

A préselőgép iránt érdeklődők írjanak az EMGE marosvásárhelyi kirendeltségének. Címe: Stefan cel Mare-u. 57 szám, ahol a gépet megnézhetik, illetve megírják, hogy mennyibe kerül.

ÉDESSÉGEK — CUKOR NÉLKÜL

Ha már ennyire belemelegedtünk a főzésbe, még leirok két mézes receptet, melyet ünnepi készülődései közben feleségemtől lestem el.

Dalauzi. Az örmények nemzetieledeléhez előbb egy pohár mákot gyenge tűzön megpörkölünk, három pohár darabosan felvágott dióbelet két-három kanál mézzel jól összefőzünk, belékeverjük a pörkölt mákot és egy diónyi zsirt vagy vaját adunk hozzá. Vizezett fálban ujjnyi vastag rétegben kiöntjük és miután megmevedett, forró késsel apró rudakra vágjuk.

Mintás tészta mézből. Egy kiló lisztet, 30 deka olajat és 30 deka mézet 1 tojással összekeverünk és egy adag sütőport vagy egy késhegynyi szódbikarbonát beletéve, kemény tésztává gyúrunk. Lapitón vékonyra kinyújtjuk és medve, kutya, macska, őzike, csillag, meg más egyéb szaggató mintával kivágjuk. Ha nincsen mintánk, borospohárral is szaggathatjuk és a közepén gyűszűvel vágunk lyukat. Aki a sült olaj ízét nem szereti, használhat helyette 25 deka vaját vagy zsírt.

Kolozsvár.

Dr. Szövérdi Ferenc

A méhek kényelme

Katona Sándor méhésztestvérünk kiforrott tapasztalatait közli e cikkben. Nagy gyakorlattal rendelkező méhészek sokszor kiszedik a főlös mézes kereteket a fészekből, hogy ne növelje feleslegesen a méhek lakását, s így ne legyen olyan hideg. Kezddöknnek azonban nem ajánljuk, mert amit kiszednek, felhasználják a háztartásban. A sarokkijáró nem más, mint a püvaros megoldás. Ajánljuk mindenkinek kipróbálásra. Szerk.

Nehéz elképzelni olyan vérbeli méhészt, aki nem követ el minden tőle telhetőt, hogy méhei úgy nyáron, mint télen a lehető legkényelmesebben érezzék magukat a kaptárban. Mégis nap mint nap láthatunk gyönyörű állományt napsütéses helyen elhelyezve, délnek néző kijárással. Nyáron a nap besüt a kijárón s úgy délfelé annyira felmelegedik, a kaptár, hogy a méhek kényszerűségből kivonulnak annak oldalára s csak így tudják fenntartani a fészek legkedvezőbb 35 C°-os hőmérsékletét. Déli elhelyezésben a méhek élete tiszta kín, 35 C°-on felüli melegben a méhek beszüntetik a munkát és már kora délután a kaptár oldalán csomóba gyűlenek.

A kaptárak elhelyezésére határozott szabály nincs. Fák alatt, árnyékban bármilyen irányban állíthatjuk a kijáratot, csupán a szél irányába nem. Napsütéses helyen azonban úgy kell irányítanunk a kaptárokat, hogy d. e. 10—11 órakor a kijáró árnyékba kerüljön. Így biztosíthatjuk nyáron a méhek kényelmét.

A méhek téli kényelme szintén a méhész jóakarátán, a betelelésen mulik. Láttam nagyméretű keretben betelelt méhcsaládokat középkijárával (alsó kijáró, de a fészek középvonala irányában), amelyek minden egyes keretje mézzel telt, mert másképp nem teleltek volna ki. Miért?

Ha a kijáró közepén van, télen, hideg építménynél a család pont közepén kapja a hideget is. Minusz 20—25 fokos hidegben a méhcsalád vagy jobbra, vagy balra kitér a hideg elől és csak úgy maradhat életbe, ha a fészek mindkét oldala tele van mézzel, egyébként megtörténik, hogy a méz mellett éhen hal. Középkijáráttal hidegépítménynél jobb és bal vonulási útja van, hátra nem vonul a közepén, mert a hideg eltéríti. Melegépítménynél hátra húzódik, mert a lépek védik a hi-

degtől. Például az országos méretűben. A kaptárban hagyott sok méz sem szolgálja télen a méhek kényelmét, mert a méz hideg. Soha sem szabad még a legerősebb családnak sem télire 5—6 kg. méznél többet hagyni, ha azt akarjuk, hogy méheink jól teleljenek.

Tudjuk azt, hogy egy család a téli hónapokban, ha jól teleltük be, kevés mézet fogyaszt: 40—50 dekát. 5—6 kg. méz tehát a tavaszi átvizsgálásig bőven elegendő. (De nem tovább!) Szerk.)

A méhcsalád akkor fogyaszt sok mézet, amikor tavasszal megindul a fiasítás, tehát a tavaszi átvizsgálásnál lássuk el bőven élelemmel, nem pedig télen. Az újabbban készült fölül kezelhető kaptáraknál a kijáró végig van. A betelelésnél nem a közepén kell a nyílást hagyni, hanem az egyik sarkába, illetőleg egyik végébe. Így az egész fészekben védett helye van és más vonulási útja nincs is, mint a táplálék után. Az úgynevezett vakkerettel, illetve elválasztó deszkával ne szorítsuk a méheket a kijáró felé (mint ahogy láttam, szalmával pótolva az ürt). Az elválasztó deszkát ne hátra, hanem a kijáró oldalára tegyük úgy, hogy a kijáróval szemben a kaptár üres legyen, az elválasztó deszka alja mintegy 2 cm.-re essék a fenéktől, így alatta közlekednek a méhek. Ez úton biztosítjuk védett helyet és nem sok felesleges mézzel a méhek téli kényelmét.

A kijárók előtt hagyjunk legalább 2 méter szabad teret. Ne zárjuk el a kirepülés útját közvetlen a kijáró előtt nyáron paszulykarókkal.

Általában fektessük nagy súlyt a méhekre, dédelgessük, szeressük őket, ne csak kapzsi módra bánjunk velük.

Kisbács.

Katona Sándor.

Szövetkezeti kezdeményezés Csiban

Örömmel olvastuk, hogy a Felcsiki Erdőipari és Általános Gazdasági Szövetkezet Csikszentdomokoson a feldolgozó, malom, villany, mézszedő és sok egyéb üzeme mellett gyümölcsészeti és méhészeti termelő szövetkezetet is létesít. Csikszentdomokoson valamikor virágzó méhészet volt — elsősorban Blénessy Károly áldásos tevékenysége folytán és reméljük, hogy e szövetkezeti mozgalom újból felvirágoztatja és útmutatással szolgál további szövetkezeti méhészetek létesítésére.

BETEGSÉGEK KÁRTÉVŐK

A háromszéki nünuke lárvákról

1931-ben baljósó hír rémitette meg a világ méhészeit. Egy bolgár orvos francia méhészsújságban új méhtetűt ismerttetett. A tetű Bulgáriában lépett föl, de a külföld méhészeit is komoly aggodalommal töltötte el. A francia újság cikkét és az új méhtetű rajzát az „American Bee Journal” című tekintélyes amerikai méhészlapp átvette, a „The Bee World” című angol méhészlapp pedig megjegyezte, hogy a képből ítélve igazi tetűről van szó. Feltűnő volt ez a megállapítás, hiszen igazi tetvek rovarokon nem élősöknek. A közismert méhtetű is valójában szárnytalan légy. A világ méhészei mégis aggodalmasan cikkeztek a méhészetet fenyegető új veszedelemről.

Hamarosan lecsillapodtak a kedélyek. A bolgár orvos rajza kétségtelenül elárulta a rovartanhoz értőknek, hogy a bulgáriai méhellenség nem tetű, hanem valamelyik nünuke bogár háromkarvos lárvája. Veszelységéről is túlzottak voltak az első hírek.

Nünukelárvák Erdélyben is meglepik a méheket. A napokban a „Méhészeti Közlöny” szerkesztőségétől kaptam háromszéki méhet nünukelárvákkal. Megérdemlik tehát, hogy részletesebben szóljunk róluk.

A hosszú, puffadt nünuke bogarakat kevés ember nem ismeri. Röpülni nem tudnak, vastag potrohukat nehézkesen eipelik. Rövid fedőszárnyuk potrohuk nagyrészt takaratlanul hagyja. A kifejlett bogár növényeken lakmározik. A nőstény fészket kapar a földben és termérdek petéivel tölti meg. A kikelő lárv a háziméhnél bonyolultabb fejlődési soron át alakul bogárrá. Legérdekesebbek a petéből kibújó „háromkarvos” lárvák, latinul triungulinusok. Nyulánk, legtöbbször 3–5 mm. hosszú, tûrge jó-

szágok. A háromkarvos lárvák vadméhek fészkeiben fejlődnek tovább. Néhány faj háromkarvos maga mászik a fészkekbe, legtöbbször azonban virágokra kapaszkodva várják a vadméheket és báléjük csimpaszkodva hazacipelgetik magukat. Ha háziméh száll a virágra, arra is rászökdösrnek és így a kaptárba is bejutnak.

A háziméhekre jutó háromkarvosok fajával és életével Magyarországon foglalkoztak legtüzetesebben. A magyar kutatónak rendelkezésére állt a világ egyik leghatalmasabb muzeuma, a londoni British Muzeum háromkarvos gyűjteménye, egy csomó más múzeum, külföldi méhészeti intézet gyűjtése, saját gyűjteménye, és a bolgár orvos is rendelkezésére bocsátotta a „tetveket”. Kiderült, hogy a háziméhen több faj található, mint amennyire régebben gondoltak. A fajok között nem legveszedelmesebb, de legérdekesebb egy olyan háromkarvos, melynek első potrohgyűrűjén a lélekzónyílás előtt széles tölcészerű nyúlvány található. A többi faj lélekzónyílása szabad. Ez a különleges faj előkerült Magyarországon több vidékéről, Szlovákiából, később megküldte a magyar kutatónak vizsgálatra Begnescu Flórián is, a bukaresti Állattani Intézet méhészeti osztályának vezetője, és ugyanehhez a fajhoz tartozóknak bizonyultak a bulgáriai orvos példányai is.

A második lépés annak a megállapítása volt, hogy a háromkarvosok a méh vérével táplálkoznak-e, ahogy némelyik méhészt vélte, vagy csak szállításra használják a méhet, ahogy a tudósok állították. Az élő méh szintelen vérére injekciós fecskendővel bejuttatott piros festékkel színezték. Ha az adagolt eltalálták, a pirosvérű méh életben maradt. A ráhelyezett nünuke lárvák bél-

tartalmának is pirosnak kellett lennie, ha a lárvá várral táplálkozott. A Magyarországon vizsgált fajok közül csupán a szivárványösszínű pompás nünúke (Meloe variegatus) fekete, hegyesfejú háromkarmosai táplálkoznak a méh vérrével. Mézet és virágpórt többféle háromkarmos fogyaszt. A pirosra festett méz pl. a pompás nünúke és közönséges nünúke háromkarmosának belében is megtalálható. Nem bizonyult valónának az a szakirodalomban elterjedt állítás, hogy a nünúke lárvák a háziméh petéit felfalják.

A háromkarmosok egyideig izgatják a méheket, a méhek kétségbeesetten iparkodnak szabadulni tőlük. Különösen a pompás nünúke háromkarmosaitól néha sok méh el is pusztul. Megecsik, hogy a méhet sűrűn borítják. A legnagyobb szám, amit találtam egy méhen, 148 volt. Végül azonban a lárvák elpusztulnak. Nincs rá hiteles adat, hogy a háziméh fészében tovább fejlődhetne volna. Életükbe kerül tenát, hogy eltévesztették a virágon hazaszállítójukat.

Térjünk most már rá azokra a háromkarmosokra, melyeket a „Méhészeti Közölny“ szerktsztősége küldött. Csupán annyi megjegyzés kísért a küldeményt, hogy Háromszék megyében találtak tavaly. A „Méhészeti Közölny“ idei, februári számának 6. lapján rövid közlemény jelent meg a háromszéki nünúke lárvákról. Lehetséges, hogy ugyanazokról van szó. Két méh volt denaturátszeszben egy csomó háromkarmossal együtt. A háromkarmosok közt két fajhoz tartozót találtam. Egyetlen példány-

ban volt képviselve a pompás nünúke hírhedt méhvérrel táplálkozó fekete lárvája. A többi mind ahhoz a különleges barna fajhoz tartozott, melynek potrohán a lélekzónyílás tölesérnyűlványba torkollik. Azért érdekes ez az eset, mert ennek az érdekes fajnak első előfordulása Erdélyben. Kiegészül az a lánc, mely Magyarországgal kezdődik és a régi Románián át Bulgáriába vezet. Elterjedésében tehát Erdély nem jelent hízagot.

A nünúke lárvák elleni védekezés nehéz. Szerencsére csak ritkán okoznak olyan kárt, hogy komolyan kellene venniük őket. A bogarak eltaposását, a méhes előtt vergődő méhek összeszedését szokták ajánlani, hogy a háromkarmosok a méh elpusztulása után élőméhre ne kapaszkodjanak át. Ujabbban a család naftalinnal való kezelését ajánlják. A naftalint úgy használják a papíron a kaptár aljára tölva, ahogy méntetű ellen. Az elkábult háromkarmosokat a papírossal időnként kiszedik és elpusztítják. A „Méhészeti Közölny“ idézett számában azt a véleményt olvassuk, hogy a bogács irtásával védekezhethetnek a háromkarmosok ellen, mert virágján tartózkodnak. A háromkarmosok azonban nincsenek egyetlen jellegzetes virághoz kötve.

A méhek ellenségei még sok érdekeséget rejteketnek. Járjon mindenki nyitott szemmel és ha kártétvót talál, küldje be a „Méhészeti Közölny“ szerkesztőségének, hogy szakértő kezébe juttathassa.

Gödöllő.

Örösi Pál Zoltán.

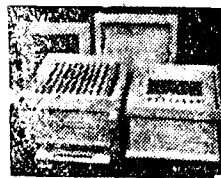
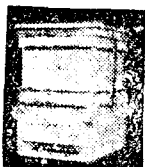
Raktáron tartjuk az erdélyi nagy és erdélyi kis kaptárokat napi áron

Megrendelésre vas úton is szállítjuk. Készítünk rendelés után bármilyen más kaptárokat is. Gépen csapozott vályus keret kaptárható. — Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

Válaszbélyeget kérek!

VÁRADI BÉLA

kaptárkészítő üzeme Kolozsvár, Thállmann-utca 13. szám.

SULFATHIAZOL

Bajkó Ferenc cikkét a „Méhészet” 1947 áprilisi számából vettük át és egyúttal válaszolunk egyik tagunknak, aki az írást érdeklődött, hogy Ultraseptil-kurával kigyógyíthatja-e költésrothadásos csuládjait. Szerk.

*

Ezt a furcsanevű készítményt a költésrothadás megelőzésére használják Amerikában. (A Sulfathiazol (olvasd: szulfathiazol) szer a sulfamid gyűjtőnéven ismert gyógyszerek nagy családjába tartozik. Nálunk az Ultraseptil, Prontozil, Deseptil, Sulfoguanidin, stb. nevű gyógyszerek terjedtek el.) A nagy méhészeti szaklapok hasábjain a méhészek lelkesen írnak a Sulfathiazol csodálatos hatásáról. Először az USA (Amerikai Egyesült Államok) amatőr méhbiológusai használták, de kísérletükre hamarosan felfigyeltek a hivatásosak is. Igen érdekes és magasszínvonalú vita indult el a Sulfathiazol körül, amely még most is tart. Kiváló tudósok, elméleti emberek és kiváló gyakorlóméhészek tapasztalata és véleményének összeegyeztetése most folyik. A tárgyilagosság kedvéért és azért közlöm két nagy méhbiológus véleményét, hogy a problémát tőlük ismerjük meg és egyúttal a betűszerinti fordításból tanuljuk meg az ottani vitatkozás stílusát is.

1. *Jas. I. Hambleton*, az USA Division of Bee Culture (a hivatalos Méhészeti Osztály) vezetője ezt mondja: „A Sulfathiazol-kezelés a lelkendezés lázát váltotta ki nálunk azoknál, akik az amerikai költésrothadás fertőzésétől óhajtottak megszabadulni. Felmagasztalják a Sulfathiazol csodás hatását és általános használatot jövendőlegnek neki”.

Bizonyos, hogy a Sulfathiazol sokat ígérő orvosszere a költésrothadásnak. Gyakran eltünteti a betegség látható jelét, néha figyelemreméltó fertőzésesökkenést eredményezve, legalább is egyelőre. Kétségtelenül dicséretreméltók, akik használják s megkísérlik e betegséggel szemben való igazi hatását meghatározni. De úgy érezzük, jogos, ha óvatosságra intjük méhésztestvéreinket,

mert sokan a lelkesedéstől elragadtatva, szinte megokolatlan fejtelenséggel ajánlják ezt a szert, amely szerintük egy csapásra megszabadítja a méhészeket ettől az ősi csapástól. A gyógykezelés nem tökéletesen fertőtlenítő hatású s aligha pusztítja el a méh lakásban élő állapotban elrejtett csirákat és ezek jelenléte éveken keresztül fenyegető veszedelemet jelenthet. A gyógyszerrel való kezelés eltávolíthatja a betegség minden látható jelét, de inkább véletlen, vagy esetleges, mivel a méhkason belül nem ellenőrizhető az, hogy minden csira, tehát láthatatlan formájában maga a betegség elpusztul-e?

Egyes méhészek meglepően kielégítő eredményt értek el és a sikeren felbuzdulva, természetesen azt a véleményt alakították, hogy méhállományuk gyökeresen kigyógyult. Számos nagy gyakorlati bíró és sikerdús méhésznél azonban kiderült, hogy sejtelmük sincs arról, hogy a csirák meddig élnek s mily kevés kell belőlük ahhoz, hogy a méhcsaládot megfertőzhesse. Voltak, akik úgy nyilatkoztak, hogy ha a betegség ismét felüti a fejét, egy adag újra való alkalmazása elegendő lesz a célra. Ezen az alapon a kezelés után egy-két év múlva, a felszerelés szabadon és biztonságosan kicserélhető. A bizonyításnak ezen népszerű irányzatával szemben — tudományos kérdés nem dönthető el érveléssel — máris vannak jelentések arról, hogy a szóbanforgó kezelés visszafelé is elszülhet.

A Sulfathiazollal történő megszokott táplálás, ha nagyobb mennyiségű méhcsaládról van szó, erősen felülmulja az évenkénti elégetéssel járó veszteséget. (Ugy látszik Amerikában — az USA-ban — is a költésrothadásos családok elégetését tartják a legbiztosabb megoldásnak. Szerk.) A költésrothadás itt erősen fogékony a méhcsaládokban, átöröklődik. Ha e gyógyszerrel való táplálás általánossá válna, úgy a méhparva előbb-utóbb bajba keveredhetne az élelmiszer ellenőrzési hatósággal, bár valószínűtlen, hogy veszedelmesebb

mennyiségű ártalmas vegyszer juthasson a közfogyasztásba kerülő mézbe. A Sulfathiazol még a legcsekélyebb mértékben is, a méz természetellenes és hozzáadott része. Megkockáztassuk-e, hogy a kaput szélesre tárjuk ki e betegség előtt, elhanyagolva méheink e célból való lelkiismeretes ellenőrzését, a még korainak mondható lelkesedés következtében?

Bizonyos, hogy mi nem vagyunk ellességei a költésrothadás olcsó és biztos gyógyításának, azonban bizonyítékokat kérünk és keresünk, amivel minden tudósnak és orvosnak rendelkeznie kell, mielőtt véglegesen kimondja a döntő szót.

Az amerikai mezőgazdasági osztály (nálunk a minisztériumnak felel meg) kísérletet folytatott a Sulfathiazollal és más gyógyszerekkel is, azonban mindaddig tartózkodik mind ennek, mind más szernek az ajánlásától, ameddig a legpontosabban megállapítják, hogy hogyan és mint lehet e szereket biztonságosan és gazdaságosan használni a méhészetekben".

2. C. B. Gooderham kanadai birodalmi méhbiológus ezt írja: „A Sulfathiazollal való gyógyítás a nagyszerű eredmények ellenére még kísérleti stádiumban van. Bár a gyógyszerrel végzett kísérleti munkánk eredménye tisztán áll előttünk, mégis tudjuk, hogy a kórokozó spórák ott szunnyadnak a fertőzött családban. Jelenleg csak azt mondhatom: hogy a beteg családokat meg is gyógyítja. Mindenesetre a kilátások nagyon biztatóak“.

BAJKÓ FERENC

Befejezésül a „România Apicola“ című románnyelvű méhészeti lap társunk híradása alapján közöljük, hogy Gulders amerikai méhészt jó eredménnyel küzdötte le az amerikai költésrothadást a következő összetételű etetéssel:

2.5 liter melegvízben feloldott egy tabletta sulfathiazolt (0.5 gr.), majd langymelegben 400 gr. tejport kevert belé és 8 kg. cukrot, végezetül pedig 1.6 kg. szójalisztet. A pépszerű keveréket edényekből etette. Ha csak cukorszirupot etetett, 4 liter léhez számított 0.5 gr. Sulfathiazolt.

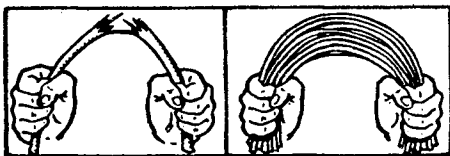
Tizenkét éve már, hogy a vén körtefa oldalára madáretetőt állítottunk az iskolaudvar közepén. Ősszel, minden gyermek egy zseb tökmaggal áldozik a madaraknak. Mindez hiába. A cinkék nem kimélik méhesemet. Tavaly, úgy tél elején észrevettem, hogy a cinkék méhesem körül mindennapi vendégeim. Nem sikerült a tökmag csalogatás, a megelőző módszer. A fogas szükítőknél naponta néhhullákat láttam. Kopácsolásukkal odacsalták s a kijárónál megdermettek. Egyik napon pedig csapat egérfogót eltűnt. Csak pár nap múlva találtam meg a méhestől kissé távol. Cinke volt benne. Gondoltam, tennem kell valamit. A méhek érdekében is, de a madarak érdekében is. A cinke nem hibás, hiszen élnie kell valamiből.

A röpdeszkákon napról-napra friss fehér pöttyöket, madárürülékeket találtam. Gondoltam, mi lenne akkor, ha a röpdeszkák fölé egy hosszú deszkát fektetnék vízszintesen. Bizonyára akkor erre szállnának a madarak. Így is tettem. Mivel további kirepülésre nem számíthattam, a röpdeszkákat leszedtem, két helyen a kaputarak közé léceket dugtam, amit a kaputarak között lévő szalmatömés meg is fogott. A léceket élére állítottam és a kiálló végeikre egy arasznyi széles, könnyű 4 méter hosszú deszkát fektettem végig. A deszka felülről a szem elől az összes kijáró nyílásokat eltakarta. Megnéztem alulról is, észre vettem, hogy a deszka a kijáró nyílásokra árnyékot vet, elsötétíti, tehát a káros napsütés ellen is védi méheimet. Másnap, mivel déli szél fújt, a deszka clülső szélét két ujnyival lesúlyesztettem s így a kijáró nyíláson nem fúhatott be a zavaró szél sem. A cinkék ezután is naponta megjöttek. A közeli fákról felülről szálltak oda és így a kijárók felett lefektetett deszkán találták magukat. A nyílásokat azonban sehol nem találták. Egy darabig még ott láttam látogatásuk nyomát, fehér „névjegyüket“, de azután végleg eltávoztak és méhesemet a madarak többé nem háborgatták. Hogy is gondolna a cinke arra, hogy a deszka alá menve, reppenjen fel a kijáró nyílásokhoz.

Nem kell tehát drága sodrony, papirszeletek, pergő tollak stb., hanem a madarak, nap és szél ellen megvédi kedves méheinket a kijáró nyílások felett ereszként elhelyezett deszka. Ki-ki készítsen el azt a saját egyéni elgondolása szerint s biztos lehet benne, hogy méhese a madarak kártevésétől ment marad.

Gasztony.

Piller Dezső tanító.

EGYESÜLETI ÉLET

Közgyűlési meghívó

Az Erdélyrészi Méhész Egyesület 1948 évi, február hó 1-én, vasárnap délután 5 órakor, Kolozsvárt az egyesület Majális-utca 22. szám alatti hivatalos helyiségében rendes évi közgyűlést tart, amelyre az egyesület tagjait tisztelettel meghívja,

Kolozsvár, 1948 január hó 1.

az EME elnöksége.

Tárgyszorozat:

1. A közgyűlés megnyitása és beszámoló a továbbképző tanfolyamról.
2. Üdvözlések.
3. Jelentés az egyesület 1947 évi működéséről.
4. Az 1947 évi zárszámadások ismertetése.
5. Az 1947 évi költségvetés előterjesztése, tagdíjmegállapítás.
6. Időszaki választások az időközben megüresedett elnöki és íg.-választmányi tisztségekre
7. Esetleges indítványok, amelyeket a közgyűlés előtt 8 nappal beadnak.

A közgyűlés végén a méhészeti továbbképző tanfolyam befejező előadásai és a bizonyítványok szétosztása, majd társasvacsera.

Óriási érdeklődés továbbképző tanfolyamunk iránt

A január végére meghirdetett méhészeti továbbképző tanfolyam iránt óriási érdeklődés nyilvánul meg. Erdély különböző vidékeiről futnak be a jelentkezések és az elnökség már azon gondolkodik, hogy az EMGE nagy könyvtárszobája kiesinek bizonyul az előadások megtartására.

A bevezető előadásokra felkért előadók is már szép számmal elvállalták e fontos és felelősségteljes feladatot és reméljük, hogy a tanfolyam megkezdéséig mindenkitől megérkezik a válasz.

Az előadásokat szemintáriumszerűen tartjuk meg. Az előző számban megjelölt óraszámok alapján véve csak felét jelentik, ugyanis minden óra két részből áll. Mintegy 25–30 percig a felkért előadó tartja meg a bevezető előadását és utána az összegyűlt méhésztestvéreink szólnak hozzá ugyancsak mintegy 26–30 percig. Természetesen az üléseket egy felkért ülési elnök ve-

zeti, aki a hozzászólóknak megadja a szót s ügyel arra, hogy a vita ne terelődjék személyes sikra és az óra befejeztével összefoglalja — mintegy kikristályosítja — az előadó és az összeség véleményét. Gondoskodunk gyorsírókról is, akik az egyes kérdéseket jegyezzék, azzal a gondolattal, hogy — bár kivonatossan — az év folyamán közzétegyük a Méhészeti Közlönyben. Ezért kértük meg az előadókat is, hogy az előadásuk anyagát foglalják röviden írásba.

A továbbképzőtanfolyam felőlei az aktív pedagógia elveinek rövid ismertetését is, hogy a résztvevők közül az arra jelentkezők méhészeti tanfolyami előadókká válhassanak. Mindnyájunk kötelessége a szaktudás továbbterjesztése és reméljük, hogy ezen újításunknak is sikere lesz.

A tanfolyam színvonalát több intézményünk iparkodik emelni. Az EMGE helyiségeit bocsájt rendelkezésünkre és

az adminisztrációval járó fáradságos munkát vállalta. Telefonját is átengedi nekünk (Kolozsvár 22—04 szám), hogy a résztvevők szükség esetén megtalálhatók legyenek. A Bolyai Tudományegyetemről felkért előadók értékes bemutató anyagot hoznak. Hasonlóan a kolozsvári Mezőgazdasági Fakultás és a Ferdinánd Tudományegyetem. Az EME kaptárgyüjeménye is szerepel.

Felkérjük méhésztestvéreinket is, hogy kinek amilyen újítása van, hozza magával. Mutassa be, hogy mindnyájunk tudása, gyakorlati ismerete gyarapodjék. A nagyobb tárgyakat (kaptárak stb.) az EME címére (Cluj, str. Regala 22) darabáruként (mesagerie) kell feladni, a szállítási díjat előre kifizetve. Az állomásról egyesületünk szállítja a tanfolyam helyére.

Befejezésül közöljük még a továbbképző tanfolyam pontos időpontját. Többek kérésére a február 2-i zárás időpontját egy nappal előbbre tettük s így a tanfolyam is egy nappal előbb nyílik.

Ezek szerint január hó 25-én, vasárnap d. u. 5 órakor kezdődik és február hó 1-én, ugyancsak vasárnap d. u. 5 órakor kezdődő EME közgyűléssel ér véget, illetve a közgyűlés után kerül sor a befejező előadásokra és ugyanakkor osztunk ki a tanfolyam látogatásáról szóló bizonyítványokat.

A továbbképző tanfolyam egésznapos elfoglaltságot jelent a résztvevőknek. Erre mindenki készüljön fel. A résztvétel egyelőre díjtalan, mert a Földművelésügyi Minisztériumtól támogatást kértünk. A CFR-től kértük, hogy a résztvevők díjtalanul utazhassanak vissza, de nem biztos, hogy engedélyezi. Azonban minden eshetőségre számítva, mindenki őrizze meg vasuti jegyét.

Január 25-én, vasárnap az EME már reggeltől felvilágosítással szolgál a vidékről érkezőknek a Majális-utca 22. szám alatti hivatalos helyiségében d. u. 5 óráig, amikor az ünnepélyes megnyitó kezdődik.

Jelentkezéseket még továbbra is elfogadunk. Vegyünk részt minél többen méhészeink e nagy találkozásán.

MEGHÍVÓ

Az EME igazgató-választmánya a közgyűlés előkészítésére Kolozsvárt, 1948 február 1-én d. u. 4 órakor az egyesület hivatalos helyiségében rendes ülést tart, amelyre a választmány tisztelt tagjait ezúton meghívja,

Kolozsvár, 1948 január 1.

az EME elnöksége.

Méhészeti tanfolyam Régenben. Az Erdélyi Méhész Egyesület marosvásárhelyi méhészköre a Magyar Népi Szövetség helyi szervezetének támogatásával méhészeti tanfolyamot rendez Régenben 1948 február havában kezdők és március havában haladók részére. Az előadásokat előreláthatóan vasárnap tartják meg. Tanfolyamvezető: Szabó Kálmán, kolozsvári és marosvásárhelyi szakelőadók közreműködésével. A tanfolyamot a MNSz régi székházában tartják meg, ha kellő számú hallgató iratkozik meg. Jelenkezni 1948 január 15-ig Szabó Kálmán tanfolyamvezetőnél és Garay László cukrászdájában lehet. Jelenkezéskor előlegként 100 lej fizetendő az esetlegesen felmerülő költségekre. Érdeklődők Szabó Kálmántól Reghin, str. T. Vladimirescu 19. részletes felvilágosítást kaphatnak. Záróvizsgát az Erdélyi Méhész Egyesület kiküldöttje fogja levezetni és a vizsgázott hallgatók „Képesített méhész” cím viselésére jogosító bizonyítványt kapnak.

KEDVES MÉHÉSZTESTVÉR!

A Méhészeti Közlöny júniusi számában közölt cikkem hatására (Segítsünk Egyesületünkön) sokan még ismeretlenül is felkerestek soraikkal és mindnyájan kijelentették, hogy a gondolat elfogadható, s mindenkinek követnie kell. Megigérték, hogy haladéktalanul eleget tesznek tag-sági kötelességeiknek s kijelentették azt is, hogy felkeresnek körzetükben mindenkit, aki csak egy méhcsaládot is tart, hogy csatlakozzék Egyesületünkhöz. Legyen tagja annak az intézménynek, mely hasznos és bőséges oktatást nyújt s így elszámíthatja a gazdaságos méhészkedést.

Mivel nem írhatok külön-külön mindazon Méhésztestvéreimnek, kik soraikkal felkerestek, kedves Közlönyünk útján tu-

dalom az összesekkel akik írták, hogy szintén örömmel vettem soraikat.

Magam részéről is kívánok mindenkinek jó egészséget, Isten áldását és bőséges méztermést! Ha így mindnyájan bevonva azokat is, kik nem tagjai egyesületünknek, megértjük egymást, támogatjuk és segítségére leszünk vezetőségünknek egészséges méhésztársadalmat alakíthatunk ki, mely úgy nekünk, mint hazánknak is hasznos.

Bücsúzásul még egyszer felhívom minden egyes méhésztestvérem figyelmét, hogy a közösségi munka megelőzi az egyéni haszonért végzett munkát, tehát az újsz-tendőben ehhez tartsuk magunkat.

Brád.

Laczkó Béla.

Helyreigazítás

A Méhészeti Közlöny mult havi számában közöltük Stief Ottó EME tb. elnök levelét. Sajnos, abból a leglényegesebb rész kimaradt, ezért az egész levelet újból közöljük helyreigazításként:

A folyó évi szeptember hó 27-én zárult EME-tanfolyam záróvizsgáján magam kérdeztem a hallgatóimat, hogy a vizsgáztatás folyamán önkentelenül is felmerülő igazulást ezzel is enyhítem. Kijelentem, hogy ezzel nem óhajtottam megsérteni az EME igazgatóválasztmányát és elnökségét és azon jogukat, hogy a tanfolyamon kérdést tegyenek fel a hallgatókhoz, csupán kötelességszerűen hallgatóim érdekében cselekedtem. Kérem a vizsgán résztvett ig. vál. tagokat és különösképpen a vizsga elnöki tisztségét betöltő Neciu Demeter EME alelnököt, aki részéről az utóbbi időben annyi baráti figyelemben részesültem, hogy ne haragudjanak és magatartásomat ne vegyék sértésnek.

Életem legfontosabb célkitűzésének a „kötelességteljesítést“ tekintettem és az említett alkalommal is ez a cél lehegett szemem előtt, de „egyesületünk csak abban az esetben teljesítheti hivatását, ha mindnyájan „egyetértésben“ végezzük kötelességünket“. A belső egyetértés megőrzéséért tartottam szükségesnek mindezeket Erdély méhésztársadalmá előtt is nyilvánosságra hozni.

Kolozsvár, 1947 november 1.

STIEF OTTÓ
EME tb. elnök.

Minden tag szerezzon egy új tagot!

A szervezett méhészek ereje csak akkor lesz nagy, ha senki sem marad ki sorainkból. Méhésztestvéreink, mindnyájatok kötelessége erőnket növelni, megsokszorozni. Szerezzon mindenki egy új tagot az EME-nek.

Fogjuk meg a még távollevők kezét és hozzuk családi körünkbe az EME nagy táborába! .

TAGSÁGI NYILATKOZAT

Alulírott jelen nyilatkozat aláírásával belépek az Erdélyrészi Méhész Egyesület rendes tagjai sorába. Tudomásul veszem, hogy élvezem mindazon előnyöket, melyeket a szervezett méhészek ereje nyújt és egyben kötelezően kijelentem, hogy az EME pénztárába (Cluj, Str. Regală 22. szám) minden év január havában tagdíj címén 300 lejt befizetek.

Kelt 1948. hó n.

Lakhely rom.

magy.

U. p. rom.

magy.

Vasuti állomás:

Megye:

Név

(olvasható aláírást kérünk.)

foglalkozás:

méhcsaládok száma:

Ki gyűjtötte a tagot?

Név

Lakhely

U. p.

Megye

KÜLÖNFÉLÉK

Olvásóinknak bőséges ajándékot küldünk!

Ajándék egyesületünknek. Becsi Ödön marosvásárhelyi méhésztestvérünk 10 kg. mézet ajándékozott az EME-nek. Az egész ajándékot a méhészeti kutatóintézet berendezésére fordítjuk. Ezúton mondunk köszönetet az ajándékozónak.

Levelezésnél mellékeljük válaszbélyeget vagy levelező lapot!

PIACI ÁRAK. Az országban érezhető pillanatnyi pénzhiány a méhészeti termékek áraira is rányomta a bélyegét. A karácsonyi ünnepekre, majd minden városban bőséges volt a felhozatal és ennek tudható be, hogy helyenkint lemorzsolódtak az árak.

A méz Kolozsvárt nagyban 360—380 lej volt kg.-ként, kicsinyben szövethézet boltban 400 lej, a vásártéren 420, más boltokban 450 lej. Nagyváradon 400 lej kicsinyben, Segesváron 360, Brassóban 450—500. Aránylag Bukarestben volt a legmagasabb, ahol 5—600 lejért látták a kirakatokban kitéve.

A viasz ára rendkívül alacsony. Festékkereskedésekben 487 lejért árulják kg.-ként, de tudunk nagyobb tételben való vételről 350 lejes kg.-kénti árrban.

A méhcsaládok ára is hasonlóan esett. Országos kaptárban jól betelelt családok 3500 lejért cseréltek gazdát. Nagyobb tételben ajánlottak 10 kiépített nagy erdélyi kereten kaptár nélkül 5000 lejért, kis erdélyiben kaptárostól együtt 8000-ért. Marostordában eladó 10 család nagy erdélyi kaptárban, kiépített fészek és méztérrel 10.000-ért, méztér nélkül

8000-ért. Kasokat 1000—1800 lejért vettek Szilágyságban.

A kaptárak ára változatlan. Nagy erdélyi kaptár 1896 lej, teljesen felszerelve.

ELADÓK

erdélyi egyleti vándorkaptárak
ALZAR OSZKÁR
villanyerőre berendezett asztalosüzemében
Cluj, Str. Jugoslovakia 10.

Bár milyen kaptárkészítést vállalok

MŰLÉPET

ÉS MINDENMÉ MÉHÉSZETI
FELSZERELÉST SZÁLLIT

Kezdődi Gyula
Dzierzon Méhészete

Oradea, Tudor Vladimirescu 65.

**A jövőben csak
fertőtlenített
műlépet használjunk**

Viaszt fertőtlenít és műlépet szá lit Toth István ig vál.tag Kolozsvár, Budai Nagy Antal-ut 78 sz.

MŰLEPKÉSZÍTÉS CSEREVIASZBÓL

STUPINA ANTONESCU

București str. Virgiliu No. 7.

Telefon 5.22.06

Szállit ezüstözött és nikkelezett rézlemez ö l készült tálcás műléppéist 42x27 cm-es méretben 35 kg mézért.

MÉHÉSZETI KÖZLÖNY

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
ROMANIA — Cluj, Str. Regala No. 22.
Kolozsvár, Majális-u. 22. — Telefon 22-04
Felelős szerkesztő:

Dr. Szövérdi Ferenc. EME főtítkár.

A Méhészeti Közlönyt az E. M. E. tagjai 300 lejes évi tagdíj fejében tagsági illetményként kapják.